

Plattform for utdanningspolitikk og kompetanseutvikling

(Vedtatt på FOs kongress november 2010. Profesjonsspesifikke avsnitt vedtatt på landsstyremøte i oktober 2011)

Mennesker som trenger hjelp fra velferdsstaten skal møte kompetente yrkesutøvere som sikrer og ivaretar deres rettigheter og individuelle behov.

Barnevernpedagoger, sosionomer, vernepleiere og velferdsvitere er betydningsfulle aktører i velferdstjenestene. Vi har ulik kompetanse, utfyller hverandre og har som samfunnsmandat å sikre tjenester av høy kvalitet til mennesker i utsatte livssituasjoner.

Utdanningene av barnevernpedagoger, sosionomer, vernepleiere og velferdsvitere skal stå som ulike profesjonsutdanninger som sikrer tverrfaglighet og utfyller hverandre i helse- og sosialtjenesten.

Vår legitimitet som profesjonsutøvere bestemmes av om vi evner å gi kvalifisert hjelp i tråd med brukernes behov. Kompetente profesjonsutøvere er en betingelse for velferdstjenestene og skaper trygghet hos brukere, arbeidsgivere, andre yrkesgrupper og i samfunnet for øvrig.

FO skal arbeide for at utdanningene og kompetanseutvikling stimulerer til refleksjon over faglige og etiske utfordringer i arbeidet, og til analyseferdigheter av samfunnsstrukturer som skaper sosial ulikheter og sosiale problemer.

FO's rolle og ambisjon som profesjonsforbund er å være en tydelig yrkesfaglig aktør og legge premisser for barnevernpedagogenes, sosionomenes, vernepleiernes og velferdsviternes utvikling og legitimitet i velferdstjenestene.

Visjon for kunnskap og kompetanseutvikling

- Det skal fortsatt utdannes barnevernpedagoger, sosionomer, vernepleiere og velferdsvitere.
- Barnevernpedagoger, sosionomer, vernepleiere og velferdsvitere er premissleverandører for egen profesjonsutvikling.
- Utdanningssystemet holder internasjonalt høy standard og utdanner kompetente helse- og sosialarbeidere for arbeid på alle nivåer i velferdsstaten.
- Utdanningenes faglige innhold, kvalifikasjonsnivå omfang og lengde skal sikre at studentenes kunnskap og kompetanse fyller profesjonenes samfunnsmandat, og gir studentene faglig trygghet som yrkesutøvere.
- Utdanningen må sikre kunnskap på kritisk å vurdere faglitteratur, forskning og metoder. Styrkingen innebærer at studentene må gis innføring i filosofi, vitenskapsteori og metode.
- Et utdanningssystem og yrkesfelt som legger til rette for faglig utviklingsarbeid og kontinuerlig videreutvikling av kompetanse for den enkelte helse- og sosialarbeider.
- Utdanningsstøtten skal være tilstrekkelig til at alle står fritt i valg av utdanning
- Helse- og sosialtjenestene har god bemanning og riktig kompetanse.
- Forskning og fagutviklingsarbeid er en del av helse-, sosial og barneverntjenestenes daglige virksomhet.

Bachelor

- FO vil ha nasjonal styring med barnevernpedagog-, sosionom-, vernepleie- og velferdsviterutdanningene. Rammeplanene bevares for barnevernpedagog-, sosionom og vernepleieutdanningene. Rammeplan for velferdsfagstudiet etableres.
- De økonomiske rammene for å utvikle og styrke barnevernpedagog-, sosionom-, vernepleie- og velferdsviterutdanningene må forbedres gjennom basistildeling og høyere tildelingskategori.
- Barnevernpedagog-, sosionom-, vernepleie og velferdsviterutdanningen må styrkes faglig, herunder metodefag, støttefag. Undervisningsformer som styrker evner til refleksjon, innsikt og handlingsregister bør vektlegges.
- Utdanningene skal være yrkesrettede. Yrkesrollen må også være i fokus.
- Praksisstudiene og ferdighetstreningen skal utgjøre en viktig del av studieforløpet. Ferdighets- og kommunikasjonstrening må vektlegges. Praksisstudiene og oppfølgingen etter praksisstudiene må ivaretas på en god måte.
- Det skal i løpet av bachelorstudiet være minimum to praksisperioder som utgjør minst 24 uker og gir 30 studiepoeng. Veiledere skal fortrinnsvis ha samme profesjonsbakgrunn som studentens studie utdanner til.
- Veiledningen under praksisstudiene skal verdsettes og styrkes.
- Praksisperiodene må kvalitetssikres gjennom et formalisert samarbeid mellom studiestedene og praksisfeltet.
- Motivere medlemmer til å ta imot studenter i praksis slik at alle studenter primært mottar veiledning fra egen profesjon.

- Skikkethetsvurdering av studentene skal være en reel vurdering der både vurderinger fra lærere og praksisveiledere har betydning.
- Arbeide for nasjonale rammer og ansvarsforhold for praksisstudiene og god finansiering
- FO vil understreke betydningen av undervisningspersonale med aktuell profesjonsbakgrunn.
- Tiltak som stabiliserer nasjonale nettverk for de fire yrkesutdanningene må etableres.

Autorisasjon

- FO vil jobbe for at våre profesjoner skal autoriseres etter avsluttede bachelorutdanninger.

Master og doktorgrader

- FO har som mål å sikre masterstudier som innebærer en reell faglig fordypning i forhold til bachelorutdanningene i barnevern, sosialt arbeid, vernepleie og velferdsfag.
- FO vil arbeide for finansiering av flere masterstudier i barnevern og sosialt arbeid som er åpne for studenter med bachelor i barnevern, sosialt arbeid, vernepleie eller velferdsfag.
- FO vil arbeide for stipendiat- og postdoc stillinger til barnevernpedagog-, sosionom-, vernepleier- og velferdsviterutdanningene, samt økte veiledningsressurser til stipendiater.
- Det må etableres doktorgrad i barnevern
- FO vil arbeide for at både akademisk (§ 3-master) og erfaringsbasert/klinisk master (§ 5-master) skal lede fram til doktorgrad.
- FO vil arbeide for å etablere bygge opp og styrke relevante doktorgradsstudier for barnevernpedagoger, sosionomer, vernepleiere og velferdsvitere.

Rekrutteringstiltak

- FO vil øke antall studieplasser på bachelornivå for barnevernpedagoger, sosionomer, vernepleiere og velferdsvitere. Studentopptaket på bachelor utdanningene til barnevernpedagoger, sosionomer, vernepleiere og velferdsvitere må stabiliseres på et tilstrekkelig høgt nivå på det enkelte studiested.
- Det bør igangsettes rekrutteringstiltak for at opptaket til studiene for barnevernpedagoger, sosionomer, vernepleiere og velferdsvitere i større grad avspeiler innbyggerne i Norge sin bakgrunn.
- FO skal stimulere til at barnevernpedagoger, sosionomer, vernepleiere og velferdsvitere utdannes og rekrutteres til sentrale lederposisjoner innen våre fagfelt.

Studiefinansiering

- Studiefinansiering knyttes opp mot folketrygdens grunnbeløp (G). Kostnadsnormen reguleres årlig i forhold til lønns- og prisvekst i samfunnet.

- Studentene skal motta studiestøtte i 11 måneder, og studiestøtte skal være organisert gjennom Statens Lånekasse for utdanning.
- Stipendandelen økes til 50% og stipendet skal være knyttet til gjennomføringsgrad.
- Studielånsrenten skal ikke løpe i studietiden. Studielånsrenten skal være politisk styrt, og ikke overskride markedsrenten.

Bemanning og kompetanse

- Rammebetingelsene for å styrke utvikling og drift av tiltak må styrkes. Tjenestene må ha god kompetanse og bemanning. Da kan arbeidstakeren bruke sin kompetanse godt. Bemannings- og kompetansenormer utvikles.
- Det skal være faste strukturer for faglig veiledning og kritisk refleksjon i helse- og sosialtjenestene.
- Systematisk oppfølging av nyutdannede tilsatte barnevernpedagoger, sosionomer, vernepleiere og velferdsvitere må på plass. Oppfølgingen må minimum inneholde: Introduksjonsprogram, systematisk og prosessrettet veiledning, skjerming for de mest komplekse og konfliktfylte oppgavene, ikke samme ansvars- og oppgavemengde som erfarne medarbeidere.
- Rett til kompetanseheving etter 2 år i arbeidsfeltet. Utvikling av gode nasjonale strukturer for å sikre at barnevernpedagoger, sosionomer, vernepleiere og velferdsvitere har rett til å få styrket sin kompetanse gjennom videreutdanning/ spesialist-/klinikerkompetanse/mastergrad.
- Opprette stillinger som etterspør kompetanse på bachelornivå, spesialistnivå, klinikere og masternivå for barnevernpedagoger, sosionomer, vernepleiere og velferdsvitere.
- Opprette stipender for å ta relevant videreutdanning, spesialistkompetanse, klinisk kompetanse og relevant mastergrad.

Forsknings- og fagutviklingsarbeid er en del av helse- og sosialtjenestenes daglige virksomhet

- Gjøre den helse- og sosialfaglige forskningen mer tilgjengelig for yrkesutøverne.
- Utvikling av faste landsomfattende strukturer for fagutviklingsprosjekter og forskning der ansatte i tjenesten, forskere og de som arbeider på utdanningsinstitusjonene for sosialfaglig og vernepleiefaglig personell arbeider sammen, jf. Det nye barnevernet, HUSK i sosialtjenesten/NAV, undervisningshjemmetjenesten.
- Fagutvikling, forskning og utviklingsarbeid skal sikres innenfor praksisfeltets daglige virksomhet.
- Flere forskningsprosjekter tar utgangspunkt i problemstillinger fra praksisfeltet og forskningskompetansen innen fagfeltet heves.
- FO vil hevde nødvendigheten av tverrfaglig og flerfaglig tilnærming. S sammensatte problemer krever differensierte løsninger og flerfaglige tilnærminger.
- FO mener studenter skal involveres i forskning på ulike studienivåer

Profesjonsspesifikk del for barnevernpedagoger:

Barnevernpedagogen har særskilt kompetanse på sosialpedagogisk arbeid rettet inn mot utsatte barn og unge, deres familiesituasjon og nærmiljø.

Barnevernpedagogen har gode kunnskaper om barn og unges fysiske, psykiske og sosiale utvikling, betydning av samspillet i familien og nærmiljøet og kunnskaper om sammenhengen mellom personlige, sosiale, økonomiske politiske og kulturelle forhold. Barnevernpedagogen har kompetanse på ulike typer metodikk som fremmer gode oppvekstvilkår for barn og unge.

Kjernekompetansen beskrives som sosialpedagogisk, barnevernfaglig, barnefaglig og miljøterapeutisk.

Barnevernpedagogen er en viktig bidragsyter og har kompetanse til å løse samfunnsoppgaver knyttet til utsatte barn og unges barndom og oppvekst. Barnevernet er barnevernpedagogen kjernefelt, selv om barnevernpedagogen også kan og bør arbeide på alle arenaer barn og unge befinner seg.

Barnevernpedagogen er en sentral aktør for å ivareta barnekonvensjonens bestemmelser om barns rett til omsorg, beskyttelse, utvikling og medvirkning i sine liv.

For å møte fremtidens tjenesteutvikling må barnevernpedagogen kjennetegnes av at:

- Barnevernpedagogen har særskilt kompetanse på sosialpedagogisk arbeid rettet inn mot barn og unge og deres familiesituasjon og nærmiljø.
- Barnevernpedagogen har kunnskap om hvordan samfunnet generelt og barnevernpedagogen spesielt, kan forebygge skjevutvikling og marginalisering av barn og unge.
- Barnevernpedagogens styrke er kunnskap om og kommunikasjonsferdigheter med barn, unge og deres familier i krise og marginaliserte livssituasjoner.
- Barnevernpedagogens profesjonelle handlingskompetanse kjennetegnes ved at både barnets perspektiv og barneperspektivet ivaretas i arbeidet.

Utviklingsperspektiv:

- Barnevernpedagogutdanningen skal være en fagintegreert utdanning, med fokus på barnevernpedagogens profesjonsidentitet slik at teori, praksis, forskning og ferdighetstrening henger sammen. Utgangspunktet må være utsatte barn, unge og deres familiers behov.
- Sosialpedagogikken må styrkes som grunnlagsteori og anvendt teori som et særskilt fundament for barnevernpedagogens yrkesutøvelse.

- Utdanningen må gi kunnskap om kritisk å vurdere faglitteratur, forskning og metoder.
- Barnekonvensjonen skal stå som et sterkt grunnlagsdokument i utdanningen.
- Kommunikasjon med barn og unge må gjennomgående arbeides med.
- Utsatte barn og unges behov, endringer i feltet og økte krav til kompetanse, dokumenterer et behov for å styrke og tilføre fagemner i utdanningen. Utdanningen må styrke og utvikle kompetanse om barn utsatt for seksuelle overgrep, barn som lever med rusproblemer og/eller psykiske problemer (egne eller foreldres) og barn som lever i miljø med vold og kriminalitet.
- Minoritetsperspektivet og utvikling av kultursensitivitet må ha et sentralt fokus, og traume- og flyktningefaglig kompetanse må utvikles.
- Praksisstudiene må styrkes. Praksisperiodene må kvalitetssikres gjennom formalisert samarbeid mellom studiestedene og praksisfeltet, særlig må samarbeidet mellom veileder og studiested styrkes. Integrering av teori og praksis må være i fokus. Barnevernpedagogstudentene må ha minst to perioder med praksisstudier som til sammen varer seks måneder (24 uker). En av periodene må være innenfor barnevernpedagogenes kjernefelt: barnevernet. Veiledere må være barnevernpedagoger.
- Forsknings- og utviklingsarbeid må ta utgangspunkt i barnevernpedagogens praksisfelt og barnevernfaglige og sosialpedagogiske perspektiver og teorier.
- Det må opprettes mastere og ph.d. -løp i sosialpedagogikk som baserer seg på bachelor i barnevern ved flere utdanningsinstitusjoner.
- Det må opprettes profesjonsrettede mastere og ph.d. -løp i barnevern ved flere utdanningsinstitusjoner.
- Det må sikres større likhet mellom studiene ved de ulike utdanningsinstitusjonene. Det skal være rom for lokale tilpasninger og lokale profiler, men det må være tydelig hvilken grunn- og kjernekompetanse en barnevernpedagog har uavhengig av studiested. Dette krever tettere samarbeid mellom utdanningsinstitusjonene.
- Grunnutdanningen for barnevernpedagoger må styrkes i tråd med utviklingsbehovene og kompetansebehovene i arbeid med utsatte barn og unge. Det er svært viktig å ivareta behovet for både å styrke praktiske ferdigheter og teoretisk kunnskap hos barnevernpedagogene. FO mener at myndighetene umiddelbart må styrke utdanningen innenfor definisjonen av en bachelorgrad.
- Økt lengde og omfang kan på sikt være et riktig virkemiddel for å styrke barnevernpedagogutdanningen i møte med framtidens kompetansebehov. Derfor ber FO myndighetene om å gjennomføre en særskilt utredning og vurdering av et virkemiddel, som økt lengde og omfang av utdanningen, for at barnevernpedagoger skal møte framtidens utfordringer i feltet.

Profesjonsspesifikk del for sosionomer:

Sosionomen har særskilt kompetanse på å forebygge, løse og redusere sosiale problemer.

Sosionomutdanningen er en generalistutdanning. Med grunnkompetanse i ulike støtteemner samt profesjonelt sosialt arbeids metodefag, møter sosionomer ulike utfordringer som ligger i profesjonens samfunnsmandat. Sosionomens helhetstilnærming til individ, gruppe og samfunn er forankret i sosialt arbeids internasjonale fagtradisjon. Sosionomer arbeider endringsrettet og ressursorientert i sitt møte med individ, grupper og samfunn. Sosionomer har kompetanse til å jobbe innen et bredt spekter av arbeidsfelt.

For å møte fremtidens tjenesteutvikling må sosionomen kjennetegnes av at:

- Sosionomen, gjennom generalistutdanningen, gjøres i stand til å koordinere ulike tjenester tilpasset individets behov. Dette skjer ved tverrfaglig samhandling på både individ, gruppe og samfunnsnivå.
- Sosionomens ressursperspektiv er grunnlag for endringsarbeid i møte med utsatte og marginaliserte grupper. Fokus er brukerorientering og myndiggjøring.
- Sosionomen igangsetter prosesser som fører til endringer og følger opp arbeidet ved metodisk profesjonelt sosialt arbeid.
- Sosionomer har, i tillegg til særskilt kompetanse i profesjonelt sosialt arbeids metode, grunnkompetanse innen bl.a. juss, psykologi, sosiologi og statsvitenskap.
- Sosionomens styrke er helhetstilnærming, hvor individet sees i en samfunnsmessig sammenheng og i lys av den livssituasjonen vedkommende befinner seg i.
- Sosionomenes kunnskap om individ og samfunn kvalifiserer for forebyggende og helsefremmende arbeid.

Utviklingsperspektiv:

- Individuell oppfølging av studentene gjennom hele studieforløpet ved systematisk veiledning, ferdighetstrening og praksistrening, herunder trening i konkret samhandling og kommunikasjon.
- Videreutvikle og styrke koordineringsmetodikk i utdanningen.
- Ved styrket undervisning i arbeidslivskunnskap skal sosionomer ha kompetanse på mekanismer som styrer tilgang til og ekskludering fra arbeidslivet.
- Ved styrket undervisning i helhetstilnærming, metoder og ferdighetstrening skal sosionomer bistå familier i å bedre sine levekår. Helhetstilnærming fører til at sosionomen ser barnet og familiens totale situasjon i sammenheng med nærmiljø og samfunnskontekst.

- Det må sikres større likhet mellom studiene ved de ulike utdanningsinstitusjonene. Det skal være rom for lokale tilpasninger og lokale profiler, men det må være tydelig hvilken grunn- og kjernekompetanse en sosionom har uavhengig av studiested. Dette krever tettere samarbeid mellom utdanningsinstitusjonene.
- Praksisstudiene må styrkes. Praksisperiodene må kvalitetssikres gjennom formalisert samarbeid mellom studiestedene og praksisfeltet, særlig må samarbeidet mellom veileder og studiested styrkes. Integrering av teori og praksis må være i fokus.
- Aktuelle profesjonsrettede mastere for sosionomer (sosialt arbeid, profesjonsstudier og helse- og sosialfaglig arbeid med barn og unge) må suppleres med master i barnevern. Sosionomenes bredde i fag og felt gjør også en rekke tverrfaglige mastere aktuelle.
- Det må sikres tilgang til aktuelle masterstudier (profesjonsrettede eller tverrfaglige) for heltids- og deltidsstudier, og stipendier knyttet til aktuelle arbeidsplasser.
- Aktuelle profesjonsrettede doktorgradsløp for sosionomer (sosialt arbeid og profesjonsstudier) må suppleres med ny dr.grad i barnevern. Gjennomføringsmuligheter må sikres gjennom flere doktorgradstipendier.
- Grunnutdanningen for sosionomer må styrkes i tråd med utviklingsbehovene og kompetansebehovene i feltet. Det er svært viktig å ivareta behovet for både å styrke praktiske ferdigheter og teoretisk kunnskap hos sosionomene. FO mener at myndighetene umiddelbart må styrke utdanningen innenfor definisjonen av en bachelorgrad.
- Økt lengde og omfang kan på sikt være et riktig virkemiddel for å styrke sosionomutdanningen i møte med framtidens kompetansebehov. Derfor ber FO myndighetene om å gjennomføre en særskilt utredning og vurdering av et virkemiddel, som økt lengde og omfang av utdanningen, for at sosionomer skal møte framtidens utfordringer i feltet.

Profesjonsspesifikk del for vernepleiere:

Bachelor i vernepleie – en profesjon for fremtiden.

Vernepleie er en profesjonsutdanning som bidrar til kunnskapsbasert endrings-, habiliterings- og inkluderingsarbeid for personer med kognitiv funksjonsnedsettelse generelt og utviklingshemning spesielt

For å møte fremtidens tjenesteutvikling må vernepleieren kjennetegnes av at:

- Vernepleieren er autorisert helsepersonell som har en helhetlig integrert kompetanse basert på helsefag, sosialfag, pedagogikk og psykologi. Dette er vernepleiefaglig kompetanse.
- Vernepleieren har høy kompetanse i å bistå mennesker med kognitiv funksjonsnedsettelse med de særskilte utfordringene de møter i hverdagen.
- Vernepleieren har et særskilt ansvar for å bidra til at rettsikkerheten, levekårene og tjenestene er best mulig, og til å synliggjøre og motvirke samfunnskapte barrierer for personer med utviklingshemning og andre med kognitiv funksjonsnedsettelse.
- Vernepleieren har gode relasjonelle ferdigheter med fokus på inkludering, mestring, deltakelse og selvbestemmelse for tjenestemottakere.
- Vernepleieren er god på direkte, systematisk, kunnskapsbasert og målrettet miljøarbeid.
- Vernepleieren har gode samhandlings- og koordineringsferdigheter gjennom sin kjennskap til velferdsstatens tjenester og profesjoner

Utviklingsperspektiv:

- Praksisstudiene må styrkes. Praksisperiodene må kvalitetssikres gjennom formalisert samarbeid mellom studiestedene og praksisfeltet, særlig må samarbeidet mellom veileder og studiested styrkes. Integrering av teori og praksis må være i fokus.
- Praksisnær forskning på vernepleiefaglig arbeid må styrkes. Dokumentasjon av vernepleiefaglig yrkesutøvelse må økes.
- Opprettelse av masterstudier basert på bachelor i vernepleie.
- Synliggjøring og videreutvikling av de sentrale elementene i vernepleiefaglig kompetanse og vernepleiefaglig arbeid.
- Innføring av kompetansekrav i tjenestene samt opprettelse av stillinger som fagutviklingsvernepleiere.
- Økt fokus på sammenhengen mellom brukers behov, arbeidstakers rettigheter og utvikling av tjenester.
- Profilere og videreutvikle vernepleierens samhandlings- og koordineringsferdigheter, særlig knyttet til behovene og kompetanseutfordringene samhandlingsreformen gir.
- Det må sikres større likhet mellom studiene ved de ulike utdanningsinstitusjonene. Det skal være rom for lokale tilpasninger og lokale profiler, men det må være tydelig hvilken grunn- og kjernekompetanse en vernepleier har uavhengig av studiested. Dette krever tettere samarbeid mellom utdanningsinstitusjonene.

Yrkesspesifikk del for velferdsvitere

Velferdsvitere har særskilt kompetanse på å forebygge, hindre utstøting, tilbakeføre og styrke individets relasjon og tilknytning til samfunnet generelt og arbeidslivet spesielt.

Bachelorgrad i arbeid og velferdsforvaltning/velferdsfag har et tverrsektorielt perspektiv og gir kunnskap i et bredt spekter av sentrale fagområder som juss, velferdsforvaltning, organisasjonsteori, økonomi, sosiologi og sosialfaglige emner. Det flerfaglige fokuset gir kompetanse innenfor både forvaltning, veiledning, kartlegging, funksjons- og arbeidsevnevurdering og individuell oppfølging.

En velferdsviter har sin kjernekompetanse på arbeidslivsområdet, både på individ, gruppe, organisasjon og samfunnsnivå. Kunnskapen bygger på en sosialfaglig plattform, og en forståelse av arbeid og aktivitet som en verdi for individets sosiale forankring, realisering av egne evner og læringsmuligheter – samt som den viktigste ressurs for virksomheter og samfunnets bærekraftighet.

For å møte fremtidens tjenesteutvikling, må velferdsviteren kjennetegnes av:

- Teoretisk og praktisk forståelse av sosialisering og kvalifisering til arbeidslivet og til organisasjoner, dvs. hvordan individuelle og kontekstuelle forhold påvirker sosialiseringen.
- Kunnskap om de ulike arbeids- og velferdsordninger og om personalforvaltning og kompetanseutvikling.
- Analytiske og strategisk kartlegging, veilednings- og endringsarbeid med sikte på å forebygge, hindre utstøting, tilbakeføre og styrke individets relasjon og tilknytning til samfunnet generelt og arbeidslivet spesielt.

Særskilte utfordringer

Utdanningene for velferdsvitere er under stadig utvikling. Dette vanskeliggjør det systematiske arbeidet med å utvikle en profesjon og tydelig yrkesidentitet. Yrkesgruppen trenger stabilitet, forutsigbarhet og tilfredsstillende rammevilkår for å utvikle egen profesjon.

Utviklingsperspektiv:

- Konkretisering og operasjonalisering av nødvendige rammevilkår rundt yrkesgruppen. Dvs. en tydeliggjøring og avklaring av områder i velferdssektoren som utdanningen skal dekke.
- Det må sikres større likhet mellom studiene ved de ulike utdanningsinstitusjonene. Det skal være rom for lokale tilpasninger og lokale profiler, men det må være tydelig hvilken grunn- og kjernekompetanse en velferdsviter har uavhengig av studiested. Dette krever tettere samarbeid mellom utdanningsinstitusjonene.
- Få inn praksis i utdanningen på alle utdanningsinstitusjoner. Praksisstudiene må styrkes. Praksisperiodene må kvalitetssikres gjennom formalisert samarbeid mellom studiestedene og praksisfeltet, særlig må samarbeidet mellom veileder og studiested styrkes. Integrering av teori og praksis må være i fokus.